865

உ

வந்தேமாதரம்.

தேசியப்பாட்டுகள்.

நாமக்கல்

வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை

இயற்றியவை.

ஸ்ரீமான்

C. இராஜகோபாலாச்சாரியாரவர்களுடைய

முகவுரையுடன்

ஸ்ரீமான் V. L. நரசிம்மய்யர், B. A., B. L.,

அவர்களுடைய முயற்சியால்

of the Reg
of Books, Mad

நாமக்கல்

யூனியன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.

இதன் விலை] [அணா 6.

உ

வந்தேமாதரம்.

தேசியப்பாட்டுகள்.

நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை

இயற்றியவை.

ஸ்ரீமான்

C. இராஜகோபாலாச்சாரியாரவர்களுடைய

முகவுரையுடன்

நாமக்கல் யூனியன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922.

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது.

இதன் விலை] [அணா 6.

முகவுரை.

என் நண்பர் நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை இயற்றிய பாடல்களைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சகோதர சகோதரிகள் படித்தும், பாடியும், கேட்டும் உள்ளம் கரையுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். அன்பு நிறைந்த தொண்டிலும், பல் கலைகளிலும், புதிய நூல்களிலும் தன் நன்மக்கள் வாயிலாக நமதருமைத்தாய் விளங்கி வருகிருள். தமிழ்த்தாய் பெற்ற நன் மக்களுள் ஒருவராகிய இராமலிங்கம் பிள்ளையின் தேசபக்தியை நான் நன்கு அறிவேன். அவர் பாடின இப்பாடல்களை தமிழ்நாட்டார் ஆதரித்து அவர் ஊக்கத்தைப் பெருக்கித்தரக் கோருகிறேன்.

சக்ரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சார்.

(சேலம் 22-10-22.)

வந்தேமாதரம்.

காப்பு.

பரமன் வணக்கம்.

உலகெலாம் படைத்துக்காத்து உருவிலா தழித்தநாளும்
உண்மையாய் எண்ணமாளா ஒருவனுய் அருவனுகி
சலமிலா தெண்ணுவோர்க்குச் சத்தியமயமேயாகி
தனித்தனி பிரித்தபோதும் தானதிற் பிரியானுகி
மலரின்மேல் தேவனுகி மாதொரு பாகனுகி
மாலொடு புத்தனுகி மஹம்மதாய் ஏசுவாகி
பலபல தெய்வமாகிப் பற்பல மதங்களாகிப்
பக்குவப் படியேதோன்றும் பரமனர் பெருமைபோற்றி.

விக்நேச்வரன் துதி.

மோனமுற்ற முதியவர் சொல்லிய
ஞானமுற்று முதிர்சுவை நற்றமிழ்
ஊனமற்று உயரியச் சொல்லிய
ஆனையப்ப னடிமலர் போற்றுவாம்.

நாரத கீதமென்ன நயந்திகழ் பாடலாலே
பாரத நாட்டையென்றும் பணிந்திடு சுப்ரமண்ய
பாரதி பாட்டைக்கண்ட பழையவித் தமிழர்நாட்டில்
யாரது என்றுகேட்க யானுமிக் கவிகள்சொன்னேன்.

மஹாத்மா காந்தியடிகளுக்கு.

1. சாந்தியே உருவாய்வந்த ஸத்தியமூர்த்தியான
காந்தியே உம்மைக்காண கணக்கிலா ஜனங்களெங்கும்
காந்தமொன் றணுகஒடும் ஊசிகள் காட்சிபோலப்
போந்ததும் தரிசனத்தால் பொறுமையைக்கற்கவேண்டி.

2. மூவுலகொருங்கேயாண்டு முடிவிலாச்செல்வமெய்தி
ஏவலில்மமதைகொண்ட ஹிரணியன் உய்யுமாறு
தாவியதூணில் அன்றுத் தனியுருத்தாங்கிவந்த
சேவகன்மெச்சுகின்ற சிறுவனே யன்னசீலா.

3. பகையினற் கொன்றுவென்று பயப்பட வாழ்ந்துவந்த
வகையிலாச் சாதியோரை வழிபடச்செய்ய வேண்டி
மிகமிகத் துன்பமுற்றும் மென்மையால் வென்றுகொண்ட
மகம்மது நபியேயென்று மதியுளார் சொல்வாருன்னை.

4. அன்பொரு உருவாய்வந்து அற்புதச்செயல்கள்காட்டி
துன்பமேசூழ்ந்த தெய்வத் துரோகிகள்செய்கையாலே
வன்பெரும் சிலுவைதன்னில் வைத்தவரறைந்தபோதும்
இன்பமே நுகர்ந்ததேவன் ஏசுவேஎன்பாருன்னை.

5. கனவினிற் பிணிமூப்போடுச் சாவினைக்கண்டபின்னர்
இனியிதன்ரகசியத்தை இன்னதென்றறிவோமென்று
கனதனராஜபோகக் கட்டெலாம் விட்டொழித்த
புனிதன் அப்பௌத்தனென்று போற்றுவாருன்னையாரும்

6. அடிதடிவாழ்க்கைகொண்டு அன்பினைமறந்துநாளும்
கொடியதாம் பணப்பேயாலே குவலயம் அயர்ந்துநொந்து
முடிவிதற்கெங்கேயென்று முறண்படுகின்றகாலை
விடிவதுபொழுதுபோல வீசியதுந்தன்காந்தி.

7. குண்டுபீரங்கியாலும் கோடியந்திரங்களாலும்
மண்டிய செல்வத்தாலும் மயக்கிடும் பொருள்களாலும்
சண்டைகள் ஜயத்தினலும் சலிப்பின்றிசுகமெங்கென்று
மண்டல மிருண்டபோது மதியெனத்தோன்றினய்நீ.

8. சாந்தமொன் றில்லையென்றால் சௌக்கியமில்லையென்று
ஆய்ந்தவர் சொன்னதெல்லாம் அகந்தையால்மறந்துவிட்டு
மாந்தினர்கள்ளேயென்ன மயக்கமுற்றிருந்தகாலை
காந்தியென்றொருவன் தோன்றி காத்தனன் உலகையென்பார்.

9. சத்தியனென்பாருன்னைச் சாந்தமேயென்று சொல்வார்
பித்தனேயாவானென்பார் பேடியென்றொருசார் சொல்லும்
சுத்தனேயென்பாரில்லைத் துரோகியென்பாருமுண்டு
இத்தனைப்பெயருந்தாங்கும் இதுவன்றோ பெரியார்செய்கை.

10. நம்மையும் புனிதராக்கி நம்மையாண்டடிமை செய்வார்
தம்மையும்புனிதராக்கித் தாணியில் தருமநீதி
மும்மையும் உயிர்க்கச்சாந்த மூலமந்திரத்தைக்காட்டும்
செம்மைசேர் ராட்டினத்தின் திகிரியைச்சுழற்றிவிட்டாய்.

11. உனைவிடப்பெரியாரிந்த உலகினில் இல்லையென்று
நினைவினிற்பெரியாருன்னை நிரந்தரம்போற்றுகின்றார்
இனியஉன் பெருமையெல்லாம் இந்தியமாதாபெற்றாள்
அனையவள்பெற்றகீர்த்தி அடியமும் பெற்றதன்றோ.

12. ஆண்டவன் ஆணைதாங்கி அன்பினைநாட்டவென்று
பூண்டஉன் கொள்கையெங்கும் பூமிவேரூன்றுமட்டும்
நீண்டுஉன் ஆயுளோங்க நிமலனும் கடவுள்மாட்டு
வேண்டுவோம் என்றுசொல்லல் வெற்றுரையாகுமன்றே.

ஸ்ரீமான் தாதாபாய் நவ்ரோஜி

(1919-ஷ நாமக்கல்லில் ஸ்ரீமான் தாதாபாய் நவ்ரோஜியின் உருவப்படம் திறந்துவைக்கப்பட்ட காலத்தில் பாடப்பட்டவை.)

காப்பு.

1. நல்லவர்கள் மனம்வருந்த நாடோறும் தன்பெயரே
நவிலவேண்டி
நாராயணாயநம வெனுமரிய நன்மொழியை
நாட்டிநின்ற
வெல்லரிய பெருங்குணத்து ப்ரஹ்லாதன் ஒருமகனை
வெறுத்துநின்று
வெஞ்சிறையி லிட்டவனை நஞ்சருந்தச் செய்துபல
வினைகள் ஆற்றி,

அல்லலுறும் ஆணவத்தால் அரசாண்ட ஹிரணியனை
அழித்துநல்ல
அன்புடைய தன்னாட்சி நிலைநிறுத்தத் தலையெடுத்த
அவனறைந்த
கல்லினிடை நரஸிம்மரியாய்க் கடுங்கோபத் துடனெழுந்த
காட்சி மாற்றி
கருணைமிகும் நாமகிரியுடன்நாமக் கல்லில்வந்தோன்
கழல்கள்போற்றி.

2. நேற்றுதித்த தேசமெல்லாம் நினைத்தபடி பலபேசி
நிந்தைகூறி
நின்றிடவே குன்றிடநாம் நெஞ்சுருகிப் பஞ்சையராய்
நித்தமேங்க
வேற்றரசர் நேசரெல்லாம் வேடிக்கை பார்த்தவராய்
விந்தைபேச
வெட்கமதால் தலைகுனிந்து வெருண்டுமன மருண்டஎமை
வெருளேலென்றும்
ஆற்றலுள்ள முன்னோர்கள் அவர்வழியில் பிறந்தநமக்
கவதியுண்டோ
அடைந்திடுவோம் ஸ்வயராஜ்யம் அஞ்சாதீர் எனமொழிந்து
அன்பினாலே
தேற்றிடவே முன்னின்றாய் தெளிவுடையாய் தாதாபாய்
நவரோஜீயே
தேவருடன்கலந்தனையோ எங்குறையை அங்கவர்க்குச்
செப்பவேண்டி?

3. இருங்கிழவி பெருந்தேவி இந்தியநாடெம்மையெல்லாம்
ஈன்றதாயின்
உறுங்கிழமை சுதந்தரங்கள் ஒன்றேனும் குறையாமல்
வந்தாலன்றி
நெருங்கியநோய் பஞ்சங்கள் ஒருபோதும் நீங்காதென்
றுறுதிசொன்ன
பெருங்கிழவா தாதாபாய் நவரோஜீ உன்பெருமை
பெரிதேயன்றே.

4. பேசுவதால் பெறுவதில்லை பிதற்றுவதால் பெருமையில்லை
பிறரைநொந்து
ஏசுவதால் நேசமில்லை இழித்ததனால் களித்ததில்லை
என்றுசொல்வி
தாசனென உழைத்திடவே வேண்டுமென்றுத் தளராமல்
உழைத்துக்காட்டி
ஆசையுடன் நீயுரைத்த அம்மொழியை எக்காலும்
மறவோம் ஐயா.

5. உடலமது தளர்ந்தாலும் உன்னுறுதி தளராமல்
உழைத்துநின்றாய்
சடலமது மானிடராய்ப் பிறந்தவர்கள் இதைவிடவும்
சாதித் தாரோ
கடலுலகில் பிறந்தவர்கள் கணக்கற்றாரென்றாலும்
கருதில் நீயே
அடைவரிய ஜென்மத்தின் அரும்பயனை அறிந்தவரை
அடைந்தாய் ஐயா.

6. பணமிருந்தும் பெருமையில்லை பந்துஜனமித்திரர்கள்
பாந்துசூழும்
கணமிருந்தும் கண்டதில்லை காடிருந்தும் வீடிருந்தும்
கனதையுண்டோ
குணமிருந்தப் பொறுமையுடன் குறையிருந்தார் ஏழைகளைக்
குறித்துவாடும்
மனமிருந்தார் அடைந்திடுமோர்மாட்சிமைக்கு நீயுமொரு
சாட்சியானாய்.

பஞ்சாப் துயர முறையீடு.

உலகெலாந்துதிக்க உயர்ந்தவாழ்வெய்தி
பலகலைகொடுத்த பாரதநன்னாடு
மக்களின் மடமையால் மாட்சிமையிழந்து
திக்கிலாள்போலத் திகைத்தவளாகி

பஞ்சமும் பசியும் பலவித நோய்களும்
அஞ்சிய வாழ்க்கையும் அடங்கிய சோர்வும்
மெலிந்தது கண்டு மேவிய துயரால்
நலிந்ததுநீக்க எழுந்து முன்னின்று
அயர்விலாதுங்கி அறுபது வருஷம்
உயிரெனப்போற்றிநீ உழைத்த இந்நாட்டில்
பண்டொரு நாளில் பாண்டவர் காண
கொண்டொரு சபையில் துகிலனையுரிந்து
மானபங்கம்செயும் மன்னவர்நகைக்கும்
ஈனதுச்சாஸனன் இபற்றியநாளில்
பாஞ்சாலி ஒருபெண் பட்டதுபோல
பாஞ்சால தேசம் பட்டதோர் பாட்டை
பார்த்திலே ஐயா தாதாபாயே
வேர்த்தனம் நாங்கள் வெள்கினம் நாணி
மூட்டிய கோபம் முதிர்ந்ததனாலே
வாட்டிய மடமையால் வரம்புதுகடந்து
துஷ்டர்கள் சிலபேர் துரைகளைக்கொன்ற
கஷ்டமாம் செய்கைக் கருத்தினையழிக்க
கோலதிகாரக் கொழுப்பினாலே
மேலதிகாரம் கேட்பவரின்றி
கட்டியே நாட்டைக் கொட்டையேபரப்பென
எட்டிய மட்டும் சுட்டெறிந்தையோ
பெண்டுபிள்ளைகளைப் பெரியரைச்சிறியரை
ஒண்டியபேரையும் ஓடியபேரையும்
கண்டவர்கேட்டவர் கலங்கிடுமாறு
குண்டுளமட்டும் கொன்றனரந்தோ!
பிறருடைமானம் காத்திடவேண்டி
திறனுடைஜெர்மன் தீயவரோடு
செய்தனம்சண்டை ஜெயக்கொடிநாட்டி
எய்தினம்பெருமை என்றுளங்களிக்கும்
இங்கிலாந்துடைய ஈடிலாப்புகழை
மங்கிடச்செய்த சங்கதி தன்னை

இருந்துமோர்க்க இல்லாதுபோனாய்
இறந்தவர் அங்கே வந்தவர்சொல்லக்
கேட்டையோநீதான் கேட்டிலையோதான்
வாட்டியதுயரால் வாடினையோதான்
ஆற்றுவாரில்லை தேற்றுவாரில்லை
ஆற்றொணாத்துயரால் அழுதனம் ஐயா.

லோகமான்ய பாலகங்காதர திலகர் சரமகவிகள்.

(திலகர் தேகவியோகமடைந்த சேதியைக்கேட்டதினம் பாடியவை.)

1. இடியது விழுந்ததோதான் இரும்பினைப் பழுக்கக்காய்ச்சி
இருசெவி நுழைத்ததோதான்,
தடியது கொண்டுஎங்கள் தலையினில் அடித்ததோதான்
தைரியம் பறந்ததோதான்,
கொடியது சாய்ந்ததோதான் கொடுவிஷம் உச்சிக்கேறிக்
குறைந்திடுங் கொள்கைதானோ,
திடமுள தீரவீரன் திலகனுர் மாண்டாரென்ற
தீயசொற் கேட்டபோது!

2. 'என்னுடைய பிறப்புரிமை ஸ்வயராஜ்யம்' என்னுமொரு
மந்திரத்தை எங்கட்கீந்த
மன்னவனே திலகமுனி மஹாராஜா எம்முடைய
மஹராஷ்ட்ர மடங்கலேரே,
உன்னுடைய பெருஞ்சேனை யுத்தத்தி லணிவகுத்து
உத்திரவை எதிர்பார்த்து
இன்னவழி போவதெனத் தெரியாமல் திகைக்கின்ற
இச்சமயம் இறக்கலாமோ!

3. அன்னியர்கள் தொட்டிழுக்க அவமானம் நேர்ந்ததென
அழுதுநின்றாள்
அன்னையுந்தன் பாரதத்தாய் அவள்மானம் காப்பதற்கே
அவதரித்தாய்;

சின்ன உந்தன் வயதுமுதல் இதுகாறும் அவ்வடிமையைத்
தீர்த்துவிட்டாய்,
இன்னுமவள் சிறைநீங்கி வருவதற்குள் எம்மைவிட்டு
ஏகினையே!

4. பகையென நினைத்தபேரும் பக்தியோடஞ்சிநிற்பார்,
மிகையெனச் சொல்லுவோரும் மெய்சிலிர்த் திடுவர்கண்டால்
நகைமுகங் கண்டபோதும் நடுங்குவார் வெள்ளைக்காரர்,
தகையிவன் பிரிந்துபோகத் தரிக்குமோ இந்தநாடு?

5. வசைகூறி உனையிகழ்ந்த வாலண்டைன் சிர்ரலெனும்
வகையிலோனை,
வழிகூற அவன்மேலே நீதொடுத்த வழக்கிற்பல
வஞ்சமாற்றி,
அசைகூறி ஆங்கிலர்கள் அவன்பக்கம் தீர்ப்புசொன்ன
அவதிநோக்கி,
அங்கவர்கள் நீதியதில் வைத்திருந்த நம்பிக்கை
அறவேநீங்கி
இசைகூற உலகமெலாம் இருந்தாலும் பெருங்கடவுள்
இருமன்றத்தில்
எடுத்துரைப்போம் இக்குறையும் இந்தியர்கள் பலகுறையும்
என்று சொல்லி,
பசைகூறித் தேவரிடம் பண்ணினையோ விண்ணப்பம்
பரிவுகூறி
பாங்குடனே அவர்விடுத்த ஓலைக்குப் பதிலுரைக்கப்
போயினையோ!

6. நிலையிழந்து பாதவிக்கும் நீபிறந்த இந்நாட்டின்
நிலைமைநோக்கி,
நீபட்ட கொடுந்துயரம் இன்னொருவர் படுவரென
நினைக்கப்போமோ,
கலையிழந்த மதியானோம், கண்ணிழந்த முகமெனவே
கலங்கிநின்றோம்,
காரிழந்த பயிரெனவே சோறிழந்த வயிறெனவே
சோர்ந்துவிட்டோம்,

தலையிழந்த முண்டமெனத் தவிக்கின்றோம் இதுஉனக்குத்
தருமந்தானோ,
தஞ்சமென முன்னின்று தைரியத்தோ டழைக்குமுந்தன்
சப்தமோய,
அலையிழந்த கடலேபோல் ஆட்டிழந்த பம்பரம்போல்
அடங்கிவீழ்ந்தோம்,
ஆரினிமேல் எங்களுக்கு அன்னையென முகந்துடைத்து
அறிவுசொல்வார்!

7. இருப்பாய்நீ சிறைவாசம் இருமூன்று வருஷமென
இசைந்துகூறி,
இதுபோதா துந்தனுக்கு மிகக்குறைத்தே
னென்ற, உந்தன்
சிறப்பறியப்போதாத தேவாசென் றொருஜட்ஜ்
செப்புங்காலை,
சிறித்தமுகங் கோணுமல் சினத்தஅகம்
காட்டாளுகி
மறுப்பதுண்டு, குற்றமில்லேன், மகிதலத்தை ஆளுகின்ற
சக்திவேறே
மறைந்திருந்து நானடையும் கஷ்டத்தின்
மர்மமாக
சிறப்படைந்தன் தேசமென்று தெய்வத்தின் திருவுள்ளத்
தீர்ப்போ, என்று
செப்பினது அழியாது எம்மனத்தில்
திகழுமென்றும்.

8. அஞ்சாத நெஞ்சம்வேண்டின் அசையாத ஞானம்வேண்டின்
ஆடாத கொள்கைவேண்டின் ஓடாத உறுதிவேண்டின்
கெஞ்சாதவாழ்க்கைவேண்டின் கேடில்லாஎண்ணம்வேண்டின்
கேளாத கலைகள்வேண்டின் மாளாத உழைப்புவேண்டின்

நஞ்சான பேர்கள்யாரும் நடுங்குமோர் நடத்தைவேண்டின்
நாணாதசெயல்கள்வேண்டின் கோணாதகுணங்கள்வேண்டின்
செஞ்சாறு வார்த்தைவேண்டின் திலகனார் சரிதைதன்னில்
தெரியாத நீதியெல்லாம் தெரியலாம் தெளிவாயங்கே.

9. கருத்ததெல்லாம் நீராமோ வெளுத்ததெல்லாம் பாலாமோ,
கண்ணிற்கண்ட
கல்லெல்லா மாணிக்கக் கல்லேயாமோ,
பருத்ததெல்லாம் கரியாமோ பாய்ந்ததெல்லாம் சிங்கமாமோ
பளபளப்பாய்
பளுவிருந்தால் தங்கமெனப் பகரலாமோ,
விரித்தநிலாக் கதிர்பரப்பி வெள்ளியொடு பலமீன்கள்
விளங்கினாலும்
வெங்கதிரோன் வந்ததென விளம்பலாமோ,
தெருத்தெருவாய் மேடையிட்டுத் திசைமுழங்கப் பலபேசி
திரிந்திட்டாலும்
திலகர்பிரானவரெனச் செப்பலாமோ!

10. கருமமது செய்தல்வேண்டும் கலங்காது உழைத்தல்வேண்டும்
கண்ணபிரான் கீதையிலேசொன்னமொழி கடைப்பிடித்த
பெருமையுள்ள திலகரைநீ பிரித்தாயே யெம்மை விட்டு
பெம்மானே ஒருவரம்நீ பிழையாது தருதல் வேண்டும்;
தருமமது குறையும்போதும் தப்பிதங்கள் நிறையும்போதும்
தப்பாமலவதரிப்பேன் தாணியில் நானென்றபடி
அருமறைகள் காணாத அரும்பொருளே வருதல்வேண்டும்,
அன்புடனீ அப்போதும் திலகருருப் பெறுதல்வேண்டும்.

O-31MRL/
N22

ஸ்ரீமான் கோபாலகிருஷ்ண கோகலே.

1. படிப்பெனும்கடலைநீந்திப் பணமெனும் ஆசைபோக்கிக்
கடிப்புடன்மமதையென்னும் களையிலாதொழுகிநின்று
துடிப்புடன் இந்துதேசத் தொண்டனும்தலைமைபூண்டு
கொடிப்படை யில்லாதாண்டான் கோகலே என்னும்வேந்தன்.

2. ஜாதிமதபேதமெல்லாம் கடந்துநின்றான்
தனிப்பெரிய குலத்துதித்தத்தகைமையுள்ளோன்
மேதினியில் உடன்பிறந்த உயிர்களெல்லாம்
மெலிவின்றிப்பசிநீங்கிக் களிப்பதொன்றே
ஊதியமாம் எனக்கருதி உழைப்பதற்கே
உடலோடு பொருளாவி உதவிநின்றான்
கோதிலான் கோபால கிருஷ்ணனெங்கள்
கோகலேயவன்பெருமை குறைவதுண்டோ.

3. தன்சுகமாம் தன்னாட்டார் சுகமேயென்றும்
தன்னறிவாம் தன்னாட்டார் அறிவேயென்றும்
தன்பெருமை தன்னாட்டார் பெருமையென்றும்
தன்சிறுமை தன்னாட்டார் சிறுமையென்றும்
மன்பெரிய சபைதனிலும் மறவானாகி
மலைபோல நிலையாகப்பாடுபட்டான்
என்சொலுவோம் கோகலே பெருமைதன்னை
இறந்தாலும் இறவாதான் இவனேயாவன். 86011

4. தருமமும் கருமமெல்லாம் தனித்தனிமறந்துமிக்க
தரித்திரம்பிணிகளெல்லாம் தங்கியேஇங்குநிற்கப்
பெருநிலக் கிழவியிந்த பேதையாம் இந்துதேசம்
பலபலதுன்பமுற்றுப் பஞ்சையாய் வாடிநிற்க
வெறுமெனேயிருந்து நாங்கள் வீணராயலைந்துகெட்டோம்
வேண்டினோம் தேசபக்தி விமலனேஎமக்குத்தந்து
பெருமனே கோகலேநீ பின்னையும் பிறந்துவந்து
பெற்றதாய்இந்துமாதின் பிணியெலாம் அறுத்துவைப்பாய்.

இராட்டினப்பாட்டு.

'ஆடுபோம்பே' என்ற பாம்பாட்டிசித்தர் பாடல் மெட்டு.

பல்லவி.

ஆடுராட்டே சுழன் றாடுராட்டே,

அநுபல்லவி.

சுழன்று சுழன்று சுழன் றாடுராட்டே இனி
சுயராஜ்யம் வந்ததென்றே ஆடுராட்டே (ஆடு)

சரணங்கள்.

1. பாபங்குறையுமென்று ஆடுராட்டே இனி
பயங்கள் மறையுமென்று ஆடுராட்டே
கோபங்குறையுமென்று ஆடுராட்டே நல்ல
குணங்கள் மிகுந்ததென்று (ஆடு)

2. மேலான ஜாதியென்று மிக்கப்பேசி மிக
மாறான காரியங்கள் செய்து வாழும்
மாலான ஜனங்களின் வஞ்சனை யெல்லாம் இனி
மாண்டு மடியுமென்று ஆடுராட்டே (ஆடு)

3. ஏழைகள்கண் ணீர்சொரிய மிக்கவருத்தி பல
எத்துகள் செய்தே பிழைக்கும் மனிதரெல்லாம்
வாழமுடி யாதினிமேல் வஞ்சனையினால் அவர்
வாழ்க்கைத் திருந்து மென்று (ஆடு)

4. பட்டணத்து வீதிகளில் சுற்றியலைந்து மிகப்
பாடுபடும் கிராமத்துப் பத்தினிப் பெண்கள்
இஷ்டமுடன் தங்குடிசை நிழலிருந்து நூல்
இழைத்துப் பிழைப்பரென்று (ஆடு)

5. கள்ளுபீர் சாராயம் காமவகைகள் கெட்ட
கஞ்சா அபின்களெல்லாம் ஓடியொளிக்க
பிள்ளைகுட்டிப் பெண்ஜாதி வயிறார உண்ணப்
பெற்றதே சுதந்தரமென் (றாடு)

6. உழுது நெய்துபல தொழில்செய்து பொருள்
உதவும் வாணிபமும் முயல்வதல்லால்
தொழுது பணிபுரியும் தொழில்களெல்லாம் இனித்
தோல்வியடையுமென்று (ஆடு)

7. வம்பளந்து வீண்பொழுது போக்கமாட்டார் பெண்கள்
வாசலிலே கூட்டமிட்டுப் பேசமாட்டார்
துன்பமில்லை சோம்பியவர் தூங்கமாட்டார் குடி
சுத்தப்படுமென்றுசொல்லி (ஆடு)

8. ஜாதிஜனக் கட்டுகளை மதிக்காமல் நித்தம்
தானடித்த மூப்பாக வாழ்ந்ததெல்லாம்
நீதிநெறி தெய்வவழி நினைத்தினிமேல் சுகம்
நிரம்பத்திரும்புமென்று (ஆடு)

9. ஆங்கிலம்படித்தமென் றகங்கரித்து சொந்தம்
அக்கம்பக்கம் யாரெனினும் மதியாமல்
தாங்களேபெரியரென் றிருந்ததெல்லாம் இனித்
தலைகுனிந்தோடுமென்று (ஆடு)

10. சர்க்கார் மனிதனென்று மதிமயங்கி குணம்
தக்காரெனினும்அவ மதித்தவர்கள்
சர்க்கார் ஜனங்களென்று மதிதெளிந்து இனித்
தாழ உரைப்பரென்று (ஆடு)

11. படித்தம் படித்தமென்று பட்டங்காட்டி ஏழைப்
பாமரரை ஏய்த்துவாழ்ந் தவர்களெல்லாம்
நடித்த நாடகங்கள் தவறென்பதைக் கண்டு
நல்வழி நடப்பரென்று (ஆடு)

12. அன்னியர்கள் நூல்கொடுத்து ஆடைகொடுத்து நம்
அங்கத்தை மூடுகின்ற பங்கமொழியும்
கன்னியர்கள் நூற்கப்பல சாலைகள்செய்ய நாம்
காத்துக்கொள்வோம் மானமென்று (ஆடு)

13. சாந்திபெருகுமென்று ஆடுராட்டே — மன
சாட்சிவிளங்குமென்று ஆடுராட்டே
காந்திதுலங்குமென்று ஆடுராட்டே — அந்தக்
காட்சி சுதந்தரமென் — (ருடு)

14. ஆங்கார முள்ளடக்கி அன்புபெருக்கி — பல
ஆசைகளைச் சற்றேனும் அடக்கிவைக்க
ஓங்கார ரூபமதன் உண்மைகாட்டி — இனி
ஓயாது நீ சுழன்று — (ஆடு)

கிளிக்கண்ணிகள்.

கூட்டிலடைபட்டிருக்கும் ஒரு கிளியைப்பார்த்து அதன் விடுதலைக்கு ஒருவழி சொல்லிக்கொடுப்பதுபோன்றது. இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற 'கிளி' சாதாரண பறவையாகிய கிளியையும் ஒரு மனிதன் அல்லது தேசத்தையும், ஆன்மாவையும் ஒருங்கே குறிப்பது உவக்கத்தக்கது.

'ஆதிசிதம்பரத்தைக் கிளியே ஆடிவணங்கிக்கொள்ளு' மெட்டு.

1. ஆதிசுதந்தரத்தைக் கிளியே அடையவழிதேடு
நாதன் திருவடியைக் கிளியே நாடிஜெயம்பாடு.

2. இந்தப்பெரும் உலகில் கிளியே இச்சைப்படிபறக்க
சொந்தம் உனக்கிலையோ கிளியே சொல்லடிவாய்திறந்து

3. காட்டினிலே பிறந்தாய்க் கிளியே காற்றெனவேபறந்தாய்
கூட்டினிலேகிடக்கக் கிளியே கூசிலையோ உனக்கு.

4. தங்கமணிக்கூட்டில் கிளியே தங்கியிருந்தாலும்
அங்கு சுதந்தரத்தின் கிளியே ஆனந்த மேதுனக்கு.

5. சொந்தமெலாம்மறந்து கிளியே சுற்றமெலாம்துறந்து
இந்தப்படியிருக்கக் கிளியே இச்சைகொண்டாயோ.

6. பச்சைமரக்கிளைமேல் கிளியே பாடுதல் நீயிழந்தாய்
இச்சை உயிர்மேலே கிளியே இன்னும் எதற்காக.

7. ஓடியிரைதேடிக் கிளியே உண்பதுநீமறந்தாய்
நாடிப்பிறர் கொடுக்கக் கிளியே நாணமின்றிப்புசித்தாய்.

8. காட்டுப்பழவகையைக் கிளியே காணுதல் நீமறந்தாய்
போட்டதைஉண்டிருக்கக் கிளியே புந்திமகிழ்ந்தாயே.

9. சொந்தமொழிமறந்தாய்க்கிளியே சொன்னதுசொல்லுகின்றாய்
இந்தவிதம் வாழும் கிளியே இன்பமுனக்கேது.

10. உன்குலத்தைப்பழிக்கக் கிளியே உத்திரவானாலும்
அங்கதுசெய்துயிரைக் கிளியே ஆசையுடன் வகித்தாய்.

11. எண்ணமுனக்கிருந்தால் கிளியே எத்தனைநேரமடி
கண்ணைத்திறக்குமுன்னே கிளியே காட்சி சுதந்தரமாம்.

12. நல்லவழிசொலுவேன் கிளியே நாடித்தெரிந்துகொள்ளு
அல்லல்வழிவிடுத்துக் கிளியே அன்பின்வழிதேடு.

13. கூட்டை உடைத்துவரக் கிளியே கூடாதுன்றாலே
சேட்டைவழிகளைநீ கிளியே செய்திடும் ஜாதியல்ல.

14. சொன்னதைச் சொல்லாதே கிளியே சோறிடஉண்ணாதே
என்ன அழைத்தாலும் கிளியே ஏனென்றுகேளாதே.

15. ரங்கரங்காவென்று கிளியே இங்கிதம்பேசாதே
எங்கெயெங்கேயென்று கிளியே ஏளனம் சொல்லாதே.

16. கொஞ்சிமகிழாதே கிளியே கெஞ்சிப்புகழாதே
அஞ்சிநடுங்காதே கிளியே ஆடிநடிக்காதே.

17. கொண்டஎஜமானன் கிளியே கோபித்துக்கொண்டாலும்
அண்டிஉயிர்வாழக் கிளியே ஆகாதென்றுசொல்வாய்.

18. கொல்லுவனென்றாலும் கிளியே கொஞ்சமும் அஞ்சாதே
மெல்லுவனென்றாலும் கிளியே மேனிநடுங்காதே.

19. வெட்டுவனென்றாலும் கிளியே வெற்றுரை யென்றிருப்பாய்
சுட்டிடவந்தாலும் கிளியே சோதனையென்றிருப்பாய்.

20. சோதனைக்காலமடி கிளியே சோர்ந்திடுவாயோநீ
வேதனையைப்பொறுத்தால் கிளியே வெற்றியுனதாகும்.

21. இந்தப்படிகிடக்கக் கிளியே இயலாதென்பதனை
உந்தன் எஜமானன் கிளியே உணரும்படி நடப்பாய்.

22. இப்படிநீ நடந்தாற் கிளியே எண்ணியெண்ணிப்பார்த்து
ஒப்பி எஜமானன் கிளியே யோசனைசெய்வாண்டி.

23. காரியமுன்னாலே கிளியே காசளவில்லையென்று
வீரியம்பேசாமல் கிளியே விட்டிடுவானுனையே.

24. கோதிச்சிறகுலர்த்திக் கிளியே கூசாமல்விரித்து
நாதன்புகழ்பாடிக் கிளியே நாற்றிசையும் பறப்பாய்.

25. நீண்டபெருவானம் கிளியே நீயதிலேபறந்து
ஆண்டவன் சன்னதியைக் கிளியே அண்டிசுகமடைவாய்.

இந்தியத்தாயின் நிலைக்கிரங்கல்.

(இராகம்-வராளி.— தாளம்-ரூபகம்.)

பல்லவி.

என்ன உறக்கமடா உனக்கென்ன மயக்கமடா

அநுபல்லவி.

அன்னைபடுந்துயர் இன்னுமறிந்திலை
பின்னை அவளுன்னைப் பெற்றுப் பலனென்ன (என்ன)

சரணங்கள்.

1. கட்டத்துணியுமின்றி உண்ணக் கஞ்சியுணவுமின்றி
நெட்டும்கிழவயதில் அவள் நெஞ்சம்மிகவுங்குன்றி
பெற்றவயிறவள் பற்றியெரிந்திட
முற்றுந்துயரவள் உற்றசமயத்தில் (என்ன)

2. கண்ணைத்திறந்துமுன்னால் இப்போ என்னநடக்குதுபார்
உன்னைப்பரிந்துபெற்றாள் ஒரு பெண்ணைப்பிறர்நகைக்க
ஓவென்றலறியே மேவியவளுன்னை
ஆவிதுடித்திடக் கூவியழைக்கையில் (என்ன)

ஒரு வரம்.

இராகம்-சஹானு.—தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இந்த ஒருவரம் தந்தருள் புரிகுவை
ஈசா ஜெக தீசா

அநுபல்லவி.

எங்கெந்தப் பொருளினும் சந்ததம் பொலிகின்ற
ஏகனே சர்வ போகனேபரி
பாகனே உயர்த் யாகனே எனக் (இந்த)

சரணங்கள்.

1. உண்ணவும் உடுக்கவும் அந்நியருதவியை
எண்ணிடல் நீக்கிய கண்ணிய வாழ்க்கையே
இன்பமானதென் றென்பொன்காட்டினர்
அன்பினாற்கண்டு துன்பம் நீங்கிடும் (இந்த)

2. என்னை வளர்த்தெடுத்த அன்னையிந்தியநாடு
முன்னைய நிலைபெற்று உன்னதமடைந்திட
எந்தனுல்முடி கின்றமாத்திரம்
சொந்தமாயவள் தொண்டுசெய்திடும் (இந்த)

3. வல்லானொருவனென்று கல்லாறிந்தபடி
எல்லா மதத்தினரும் சல்லாபித்தொன்றுபட்டு
இந்தநாடுபி றந்தயாவரும்
சொந்தமாகக்க லந்து வாழ்ந்திடும் (இந்த)

4. ஓதிய பெருமையில் நீதியில் நடத்தையில்
க்யாதியில் ஆனதன்றி ஜாதியிற் சிறியவர்
யாருமேயிலை கூறுமேமறை
பாரதத்தினர் தேறுமாறுசெய் (இந்த)

5. ஒப்பி மனசைவிற்று முப்பழம் உண்பதினும்
தப்பில்லா வேலைசெய்து உப்பில்லாக் கூழுண்பதே
உத்தமம் எனும் சத்தியத்தினை
சித்தமென்றுமி ருத்திவைத்திடும் (இந்த)

6. இச்சகம் புலமைபேசி மெச்சப் பிறர்கொடுக்கும்
எச்சிலையுண்பதினும் பிச்சை எடுப்பதுமேல்
என்றநீதியில் எந்தன் நாட்டினர்
ஒன்றியேயவர் என்றும் வாழ்ந்திடும் (இந்த)

7. அதிகாரம் பணஆசை அதனாலே மதமேறி
மதியாமற் பெரியோரைச் சதிபேசிக் களிக்காத
எண்ணமேவாப் பண்ணுவாயென
புண்ணியாஉனை நண்ணுவேன் தினம் (இந்த)

8. உற்றவர்க் கூறுசெய்யும் மற்றவருடன்கூடி
பெற்றது சொர்க்கமேனும் முற்றும்பழியுடைத்து
ஆதலாலினி சூதுவாழ்க்கையில்
ஏதும் நான்மனம் பேதியாவிதம் (இந்த)

9. உள்ளொன்று புறமொன்று கள்ளத்தனத்தைவிட்டு
உள்ளத்தை உள்ளபடி சொல்லும் உயர்குணமும்
உண்மையேஉன் தன்மையாமெனும்
திண்மையேவா நன்மையேபெற (இந்த)

10. காந்திமுனிவன்செல்லும் சாந்தவழியில்நின்று
எந்தும்உன் அருட்சுவை மாந்தியனுபவித்து
எண்டிசைக்கணும் மண்டலத்தினில்
கொண்டுசென்றிதை விண்டுபேசிடும் (இந்த)

தனிப்பாடல்கள்.

இறைவன் வணக்கம்.

அன்பினுக்கன்பாய்வந்து அறிவினுக்கறிவாய்நின்று
அறிந்தவர்க்கெளியனாகி அல்லவர்க்கரியனாகி
மூன்பினும்நடுவொன்றின்றி முதுமறைதனக்குமெட்டான்
மூடர்கள்மனத்திற்கூட மூலையிலொதுங்கிநின்று
செம்பினுங்கல்லினாலும் செய்தவையெல்லாமாகிச்
சிலந்திபோற்கூடுகட்டிச் சிலுவையில்மறைந்தான்போல
என்பினுக்கென்பாயென்றும் எம்முளேவிளங்குகின்ற
எழுஞ்சுடர்ஜோதியான இறைவனை இறைஞ்சிநிற்பாம்.

நரசிம்மமூர்த்தி.

எரியினிலெறிந்திட்டாலும் எண்ணையிற்காய்ச்சினாலும்
ஈட்டியைக்காட்டினாலும் யானையைஏற்றினாலும்
ஹரியெனும்ஒருவனன்றி அறிந்திலேன்வேறுதெய்வம்
அன்னவர்க்குரிமையன்றி மற்றவர்க்கடிமைசெய்யேன்.
சரியெனத்தந்தைசெய்தக் கொடுமையைச்சகித்துநின்று
தனக்கிடர்செய்தபோதும் தானதுசெய்யானந்தச்
சிறுவனைக்காத்தசேதி தினம்வரநாமக்கல்லில்
நரஹரிஉருவுகாட்டும் ஒருவனைத்துதித்துநிற்பாம்.

மஹாத்மா.

இத்தனைநாள் உலகமெலாம் இருந்தறிந்த பெரியவர்கள்
இசைத்தஞானம்
அத்தனையும் ஒருருவாய்த் திரண்டதெனக் கலியுகத்தே
அவதரித்தோன்
ஸத்தியமே மந்திரமாம் சாந்தமொன்றே தந்திரமாம்
சமயந்தந்த
உத்தமனும் காந்திமுனி உச்சரித்த ஸாத்விகத்தை
உறுதிகொள்வாம்.

அலிசகோதரர்கள்.

படிப்பிலும் பெரியர் பணத்திலும் பெரியார்
குடிப்பிறப்பதிலும் குறைந்தவரல்லார்
நடிப்பினையறியார் நயவினைபுரியார்
முடிப்பதிற்கருமம் முயற்சியிற்சலியார்.

வந்திடும் சொந்த மதத்தினைக்காக்க வாளெடுத்
துயிர்விடநேரின்
வருமமொன்றில்லைக் கருமமென்றெண்ணும் மரபினில்
வளர்ந்தவரேனும்
தந்தையர்வழியின் தைரியமிருந்தும் தக்கதன்
றும்மெனத்தடுத்து
தருமமதல்லப் பொறுமெனச்சொன்ன சாந்தனங்
காந்தியின்சொல்லில்
மந்திரத்தடங்கும் நாகமேயென்ன மனக்கொதிப்
படங்கினராகி
மகம்மதுநபியின் புகழொளிஉலகில் மலைவிளக்
காமெனமிளிர
அந்தமில்உழைப்பில் அவரினும்பெரியர் அரிதென
யாவரும் புகழ
அன்னையுங்களிக்கச் சிறைபுகுந்தவராம்
அலிசகோதரர்களேயாவார்.

தேசபக்தர்கள்.

அன்புடைய பெயரையெல்லாம் ஆபத்திலறியலாம்
அதனைப்போல
மன்பெரிய இந்தியத்தாய் மிடிமையுற்று அடிமையினல்
மனமேநொந்து
துன்பமுறு மிந்நாளில் துணையெனவே முன்னின்று
துயரந்தாங்குந்
தெம்புடைய தேசபக்தர் யாரெனினும் அவர்புகழைச்
செப்புவோமே.

அஸாத்விக வழி பேசுகிறவர்களுக்கு.

இராகம்-தன்யாசி—தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கத்தர் துணியுடுத்த சித்தமில்லாதநீ
கத்தியெடுத்தென்செய்குவாய்

அநுபல்லவி.

பித்தரைப்போலவே மெத்தப்பிதற்றுகின்றாய்
சற்றுநினைத்து உய்குவாய் (கத்)

சரணங்கள்.

1. கள்ளுக்கடைகளிலே உள்ளம்மயங்கினநீ
கஷ்டங்கள்சகிப்பாயோ
வெல்லும் சமர்களத்தில் கொல்லெனமுன்னின்று
வீரமும் வகிப்பாயோ (கத்)

2. ஜாதிமதக்கலகம் பேதம்விடாதநீ
தைரியமடைவாயோ
ஓதும்சமர்முனையில் ஏதும்கவலையின்றி
உயிரதை விடுவாயோ (கத்)

3. ஸத்தியம்பேசவும் மெத்தப்பயந்திடும்நீ
சண்டையிற் செய்வதென்ன
சுத்தமும் வீரனைப்போல் யுத்தமேபேசுகிறாய்
சூதனுமுய்வதுண்டோ (கத்)

4. உஷ்ணஜலம்படவும் கஷ்டம்பொறுதவர்
உடன்கட்டை ஏறுவரோ
இஷ்டமுனக்கிருந்தால் நஷ்டமில்லாவழி
இதைவிடக்கூறுகிறேன். (கத்)

சாந்தமே நல்லவழி.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி—தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நல்ல வழியிருக்க அல்லல் வழிநினைத்து
நாளும் அலைந்தாய் நெஞ்சமே

அநுபல்லவி.

தொல்லைமுனிவரர்கள் சொல்லியவழியது
சுதந்தரநாட்டிற்குச் செல்லுதற்கெளியது (நல்ல)

சரணங்கள்.

1. கடியும்புலிகரடி கொடியமிருகமில்லை
கள்வர்கள்பயமில்லை பள்ளம்மேடுள்ளதல்ல
குடியுங்கொலைகளவும் அடியும்வழிபரியும்
கொஞ்சமும அதிலில்லை நெஞ்சமேநீசெல்ல (நல்ல)

2. கோபமெனும்வெயிலின் தாபமங்கடிக்காது
க்ரோதமெனும்பனியின் குளிர்வந்துநடுக்காது
சாபம்பிறர்க்குச்சொல்லும் தாகமும் எடுக்காது
சங்கடப்பேய்களநம்மை அங்கேதும்தடுக்காது (நல்ல)

3. நாடும்மதங்களெல்லாம் கூடும்அவ்வழிசென்று
நாலிருவழிகட்கும் நடுவானதுவொன்று
பாடும்மறைகளெல்லாம் தேடும்அதனையென்றும்
பக்தியுடையவர்க்குப் பாதைமிகவும்நன்று (நல்ல)

4. ஆய்ந்தபெரியவர்கள் தேர்ந்தது அவ்வழி
ஆனந்தசுதந்தரம் போனவர்க்கங்குவெளி
காந்திமுனிவன்சொல்லும் சாந்தமென்றொருமொழி
காட்டியவழிசென்றால் வீட்டையடைவாய்தெளி (நல்ல)

நமது முற்கால தற்கால நிலமை.

"மஞ்சுநிகர்குந்தளமின்னே" யென்ற வர்ணமெட்டு.

1. எந்தவிதம் இந்தகதியே இந்துதேசம்-வந்துதித்த
எங்களுக்கு வந்தவிதியே பெரும்
இந்தமாநிலத் தெந்ததேசமும் முந்திடாதெனும் அந்தமேவிய
இந்துதேவி எங்கள் தெய்வமே எம்முரிமை-யாமடைந்து
எந்தவிதம் நாங்களுய்வமே.

2. போகபூமி யென்றுசொல்லுவார் போதமுறையில்-வேதமோ
பூக்தநில மென்றுவிள்ளுவார் அந்த [ழிகள்
யோகமாதிய வேதமானவை யோகமேநிறை ஆகமாதிய
பொய்த்ததெனத் தோன்றுகின்றதே புகழ்ச்சியற்று-இகழ்ச்சி
புத்திநிலை மாற்றுகின்றதே. [யுற்று

3. பொன்விளையும் நன்னிலமென்று பெரியவர்கள்-மறையவர்கள்
புத்தகத்தில் சொன்னதுமுண்டு இங்கே
வந்துநாங்கள் பிறந்தநாள்முதல் எந்தநாளிலும் இந்ததேசமும்
பொன்செழிக்கக் கண்டதில்லையே ஒருபொழுதும்-வறுமை
போஜனமும் உண்டதில்லையே. [யின்றி

4. இங்குவளம் பொங்குமேயென்று ஏடுகளிலே-பாடியவர்கள்
எழுதினதைக் கண்டதுமுண்டு நிலம்
இஞ்சியேபல பஞ்சமேமிக் நஞ்சியேழைகள் கஞ்சவே தினம்
எங்குமெங்கும் பார்ப்பதுமுண்டு ஏழைக்குடிகள்-கூழுக்கு
ஏங்கியேங்கி ஆர்ப்பதுமுண்டு. [மின்றி

5. அன்னைமிக பின்னமுற்றதும் அகமுடைந்து-மகிமைபெற்ற
அன்னியர்க் கடிமைபட்டதும் மேற்கு
ஆங்கிலேயர்கள் ஈங்குவந்தர சோங்கவும்மனம் வீங்கிநிற்பது
யாருடைய தப்பிதமென்று அமைதியுடன்-நிம்மதியாக
மாறுமொழி செப்புவீரின்று

6\. நாகரீகமுற்ற வர்களே அவர்வழியில்-தவறுமின்றி
நல்லரசு கற்றவர்களே அவர்
நல்லரேமிக வல்லரேதடை யில்லையேயென சொல்லினும் என்
நம்முரிமை நாமடைந்திட தடைசொலவும் உடைமையுண்டோ
நம்மனமும் போமுடைந்திட.

7\. நல்லபல கல்விகொடுத்தார் தேசபக்தியில்-ஆசைபெருக்கி
நம்மகிமை சொல்லிவிடுத்தார் வெகு
நன்மையேபல பண்ணினாரினும் நம்மையேபல முன்னவேசெய்த
நன்றிநமக் கென்றுமேயுண்டு என்றாலுமேயென்ன-நன்றா
நாமவர்க்கு என்றுமோதொண்டு. [குமோயிது

8\. மின்னிழைத்த பொன்னுருக்கியே இரத்தினங்களை வைத்தி
மினுமினுத்துக் கண்ணுருக்கவே வெகு [ழைத்துமேல்
ஜொலிஜொலிப்புடன் கலகலத்திட விலைமதித்திட உலகமேதென
இட்டதொரு கால்விலங்குதான் துலங்கிடினும்-விலங்குதானே
எதும்நகை போலிலங்குமோ.

9\. உற்றதொரு நேசனென்னினும் உயிர்கொடுக்கும்-இயல்புடைய
நற்றருமப் பாசனென்னினும் ஐயா
ஓதுவீரொரு பாரபட்சமி லாமலேயிது ஞாயமோவென
என்மனைவி வீடுவாசலை அடக்கியாள-அவர்க்குரிமை
எதுமுறை கூடுமோசொலும்.

10\. நல்லரசே யென்னினும்மது சுதந்தரத்தின்-ஹிதம்பெருகும்
நம்மரசே யாகுமோஇது எந்த
நாளுமேயவர் மேலிருந்ததி காரமேசெய கூடுமோயிது
ஞாயமல்ல வென்றுசொல்லுவோம் நீதிமுறையில்-வாதுதொ
ஞாயபலத் தாலேவெல்லுவோம். [டுத்து

நாட்டுக்கும்மி.

இஃது பாமரஜனங்களுக்குத் தேசீய ஊக்கம் ஊட்டக்கூடியதாகவும்
எளிய நடையுள்ளதாகவும், பாமர ஜனங்களுக்கும் பழக்க
முள்ளசந்தமுள்ளதாகவும் உள்ள ஒரு சிறு நூல்
தேவைய்யென்றும், அதற்கு "ரானடே" பரிசு
என ஒரு பரிசு கொடுக்கப்படுமென்றும்,
1912-வருஷத்தில் 'சுதேச மித்திரன்'
பத்திரிகையில் தூத்துக்குடியி
லிருந்துவந்த விளம்பரத்
தைக்கண்டு பாடிய

கும்மி.

1. கும்மியடிப்பெண்கள் கும்மியடியுங்கள்
கொத்துச்சரப்பணி சத்தமிட
நம்மையெல்லாம்பெற்ற இந்தியநாட்டின்
நன்மையைக்கோரி யடியுங்கடி.

கடவுள் வணக்கம்.

2. புத்தனென்றும்மஹ மத்தனென்றும் ஏசு
நாதனென்றும்மது சூதனென்றும்
நித்தமுதித்தருள் நீதியளித்திடும்
நிர்மல ஜோதியைப் போற்றுங்கடி.

பிரம்மன் துதி.

3. நீதிநிலைக்க நினைந்தவனும் அருள்
ஜோதியுருக்கொண்ட மேனியனும்
ஆதியறத்தை அளித்திடுவான் எங்கள்
அரவிந்த நாதனைப்போற்றுங்கடி.

சிவபிரான் துதி.

4. ஆலமுண்டாலும் அசையாதான்பர
காலனடி குண சீலனடி.
பாலைமுனிந்தப் பணிமொழியாள்பதி
பாலகங்காதரன் பாடுங்கடி.

கோபாலன் துதி.

5. தீதுசெய்வேந்தரைச் சீர்திருத்தம்செய்யத்
தூதுநடந்திடும் தூயனடி
கோதில்குணத்தவன் கோகுலத்தில் வந்த
கோபால கிருஷ்ணனைப்பாருங்கடி.

வழிபடு கந்தன் துதி.

6. கந்தமலரொரு மேலவர்க்கும் ஞானக்
கைப்பலம் காட்டிய கந்தனடி
கந்தமணக்கின்ற ஜோதியடி புகழ்
காந்தியடி வெகுசாந்தனடி.

தற்கால நிலைமை.

7. கிட்டுங்கடி மலர் கொட்டுங்கடி கையைத்
தட்டுங்கடி கண்ணீர் சொட்டுங்கடி
மட்டில்புகழ் கொண்ட இந்திய தேவியின்
மாக்ஷிமை கெட்டதைக் கேளுங்கடி.

8. கெட்டோமடி குடிகெட்டோமடி நாம்
பட்டோமடி வெகு கஷ்டமடி
முட்டத்தரித்திரம் கிட்டிமுறைக்குது
மூதேவி நம்மைமுறைமை கொண்டாள்.

9. கஞ்சியற்றோம் பழங்கந்தையற்றோம்குல
வஞ்சியரே என்னவஞ்சமடி
கெஞ்சிநின்றோம்மிக அஞ்சுகின்றோம் என்ன
காலம்டிவந்த கோலமடி.

10. மானமிழந்து மதியிழந்துபுகழ்
தானமிழந்துத் தவமிழந்து
ஞானமிழந்து நலமிழந்து நாம்
போனகதியினைப் பாருங்கடி.

11. காசுபணத்தைக் கைவிட்டாலுங்கதிர்
வீசும்புகழை விடலாமோ
வீசும்புகழையும் விட்டுவிட்டோம்சற்றும்
வெட்கமுமின்றி வெளியில் வந்தோம்.

12. நல்லகுடியிற்பிறந் தோமடிநாம்
நல்லநிலையிலிருந் தோமடி
தொல்லைப்பிறப்பும் புகழும்மறந்துநாம்
தொண்டுசெய்தொண்டரின்தொண்டரானோம்.

13. பேரும்புகழும் பெருமையுங்கொண்டவர்
போரின்போரின் போரடி
சீரும்சிறப்பையும் விற்றுவிட்டுநாம்
சின்னத்தனத்தினை தேடிக்கொண்டோம்.

14. உத்தமஜாதி மணிதாடிநாம்
உத்தமமான குலத்தாடி
பத்தினிஜாதியின் பாவையரேயிப்போ
பஞ்சப்பணுதிக ளானமடி.

15. வீரர்குடித்தன வீராடிநாம்
வீரருள்வீரரின் போரடி
சூரர்குடித்தனச் சூராடியிப்போ
சோற்றுக்கும் தண்ணிக்கும்சோருதடி.

16 வேந்தர்குடிவந்த மாந்தாடிவெகு
வெற்றியடி நாம்பெற்றதடி
சோர்ந்துசுழன்று சுழித்துத்திரிகின்றோம்
சொக்குதடிமனம் வெக்குதடி.

17. அன்னியரெத்தனை வந்தாலும் வெகு
அன்புடன்கொண்டு விருந்தளிக்கும்
கண்ணியமானகுடியிற் பிறந்துநாம்
கஞ்சியுமற்றுக் கதறுகின்றோம்.

18. அன்னக்கொடிகள் பறந்துவிருந்திடும்
ஆசாரவாசலின் வீதியடி
பின்னக் கழுதையும் பேயுங்குடிகொள்ளப்
பெண்மணியே என்ன காலமடி.

19. வெண்ணெயும்பாலும் பெருகிவழிந்திடும்
பண்ணைய மெங்களின் பண்ணையடி
தண்ணியுமின்றித் தயங்கத்தரித்திரம்
தங்குதடி மனம் பொங்குதடி.

20. நெல்லுங்குலமணிக் கல்லுமுதிர்ந்திடும்
கொல்லையடி யெங்கள் கொல்லையடி
கல்லுங்காட்டொடு காடுமேடாயிப்போ
காணுதடி மனம் நாணுதடி.

21. கோடானுகோடி குடித்தனக்காரரின்
கூட்டமடி யெங்கள் கூட்டமடி
நாடோடியாகி நடுத்தெருவில்நின்று
நாமும்புலம்பிடு ஞாயமென்ன.

22. கண்ணும்மனமும் கருத்துங்கொண்டமட்டும்
காணுமடி யெங்கள் காணியடி
கண்ணும் மனமும் கருத்துஞ்சுழன்றிடக்
கஞ்சியற்றோமடி வஞ்சியரே.

23. மன்னருள்மன்னரும் வந்துவணங்கிடும்
மன்னவர் மன்னரின் மைந்தரடி
சின்னரிற் சின்னரும் நின்றுசிரித்திடச்
செய்வினையென்னடிச் சேடியரே.

24. நீதியும்நல்ல நெறிமுறையுங்கொண்ட
ஜாதியடி யெங்கள் ஜாதியடி
நீதியும்நின்ற நெறிமுறையுங்கெட்ட
நிந்தனையென்னடிச் சுந்தரியே.

25. மானம்பெரிதென்று பிராணனைவிட்டுயர்
மாட்சிமை கொண்டவர் மைந்தரடி.
மானத்தை விற்று வயிற்றைவளர்த்திடும்
மாயமுமென்னடிச் சேயிழையே.

26. வெள்ளியும் பொன்னும் விரிந்துகிடந்தொளி
வீசுமடியெங்கள் வாசலிலே
கள்ளியும் முள்ளும் கலந்துமுளைத்திப்போ
காட்டுதடிமனம் வாட்டுதடி.

27. முத்தும்பவளமும் சிந்திக்கிடந்திட்ட
முற்றமடி யெங்கள் முற்றமடி
சொத்தைப்பணத்திற்கும் செல்லாதகாசுக்கும்
சோருதடி மனங் கோருதடி.

28. போரோடுநின்றுப் புகழோடிறந்திட்ட
தீரர்வழிவந்த தீரரடி
தேரோடுநின்றுத் தெருவோடலைந்திடத்
தோற்றமுமென்னடிக் கோற்றொடியே.

29. இல்லையென்றோருக்கு அள்ளிக்கொடுத்திட்ட
வள்ளர்வழிவந்த வள்ளரடி
இல்லையில்லையில்லை யில்லையில்லையென்றும்
பல்லை யிளிக்கிறோம் பாருங்கடி.

30. பார்த்ததிசை யெங்கும் பச்சைப்பசேலென்று
பார்க்குமடி யெங்கள் பாளையத்தில்
பார்த்ததிசை யெங்கும் நீத்துக்கிடக்குது
பாவமு மென்னடிப் பூவையரே.

31. பட்டும்பட்டாடையும் கட்டிக்கழித்திட்டப்
பட்டையக்காரரின் பந்தலிலே
கட்டக் கையகலக் கந்தையுமின்றிநாம்
கத்துவதென்னடிச் சித்திரமே.

32. மிஞ்சுவளங்கள் நிறைந்து சுகங்கள்
மிதந்துகிடந்திட்ட தேசத்திலே
பஞ்சமும் கொள்ளைப் பலவகைநோய்களும்
மிஞ்சுவதென்னடி ரஞ்சிதமே.

33. பாலுந்தினுசுப் பழவகையும்மூன்று
வேளையும்தின்று வெறுத்தவர்நம்
பாழும்வயிற்றுக்குக் கூழுமின்றியிப்போ
பற்றுதடி வயிறு வற்றுதடி.

34. வேதமோடுமறநீதி முறைகளும்
ஓதுமடி யெங்கள் வீதியிலே
வாதுவழக்கோடு வஞ்சனைமோசமும்
வஞ்சியரே யிப்போ மிஞ்சுதடி.

35. புத்தம்புதியவ ரானாலும் உயிர்
தத்தம் அவருக்குத் தந்தவர்கள்
ஒத்துப்பிறந்தவர் செத்துக்கிடந்தாலும்
ஓத்திநடந்திடக் கற்றோமடி.

36. கட்டுக்கடங்காத கஷ்டங்கள்வந்தாலும்
விட்டுப்பிரியாத கட்டுடையோம்
விட்டுத்தனித்தனி எட்டியதாலிந்த
வேதனைவந்தது மாதரசே.

37. கூடப்பிறந்த சகோதரர்கள்மிக
வாடியிருந்து வருந்துகையில்
மோடியிருந்துத் தனித்துச்சுகித்ததால்
மோசம்போனோமடி மொய்குழலே.

38. வாசமடிபுகழ் வீசுமடி எங்கள்
தேசமடி வந்தமோசமடி
நாசமடிவெகு நாசமடிமனங்
கூசுதடிபழி பேசுதடி.

39. பொங்குதடி மனம் பொங்குதடி உடல்
பொங்குதடி துயர் தங்குதடி
மங்குதடி மதி மங்குதடிமட
மங்கையரே யென்ன பங்கமடி.

40. எண்ணயெண்ண மனங்குன்னுதடிவினை
என்னென்று சொல்லுவேன் கன்னியரே
பண்ணியதொல்லைப் பழவினையோ யென்னப்
பாபமடி எவர் சாபமடி.

என் இக்கெதியடைந்தோம்.

41. பாபமல்ல வருஞ்சாபமல்ல முனி
கோபமுஞ் சாமியின் குற்றமல்ல
தாபமடிபெற்றத் தாயைமறந்ததால்
தாழ்வடைந்தோமடித் தையலரே.

42. மாதாவின்பெற்ற வயிறெரிய நாம்
மஹேச்வா பூஜையைச்செய்தமடி
ஆதலினாலிந்த வேதனைவந்ததும்
ஆச்சரியமல்ல ஆச்சியரே.

அந்ததாய் யார் ?

43. தேசமடி இந்து தேசமடிநம்மைப்
பாசமுடன் பெற்றுப் பாலித்தவள்
தேசமடி இந்து தேசமடி எங்கள்
தேவியடி எங்கள் ஆவியடி.

44. தேவியடி இந்து தேவியடி யெங்கள்
ஆவியடி உங்கள் ஆவியடி
பாவியடி வெகு பாவியடிபடு
பாதக ரெங்களைப் பெற்றதனால்.

45. பெற்றவ ளிந்திய தேவியடிபெயர்
இட்டவ ளிந்திய தேவியடி
உற்றவ ளிந்திய தேவியடிபால்
ஊட்டி வளர்த்தவளும் மவளே.

46. மாதமும்மாரி பொழிந்து செழித்திட்ட
மானிலத் துயர்ந்த தேவியடி
போதமும் வேதமும் முந்தியுரைத்திட்ட
புண்ணிய ஞானக் கிழவியடி.

47. முப்பத்து முக்கோடி மக்களடி இந்த
மூப்புடை இந்திய தேவிபெற்றாள்
முப்பத்து முக்கோடி மக்களுந்தானுமாய்
முச்சந்தி வீதியில் கத்துகின்றாள்.

48. மூப்புடை யிந்திய தேவியடிநம்மை
முன்னம்பயந்து வளர்த்தெடுத்தாள்
மூப்புடை யிந்திய தேவியடிநம்மை
இன்னும்புரந்து முகந்துடைப்பாள்.

49. இந்திய தேவிநம்மைப் பயந்தாள்கலை
இந்திய தேவிநமக் களித்தாள்
இந்திய தேவிநமைப் புரந்தாள்அந்த
இந்திய தேவியை நாமறந்தோம்.

50. எத்தனை காலஞ்சுமந்திருந்தாள் நமக்
கெத்தனை கஷ்டமனுபவித்தாள்
அத்தனைகஷ்டமும் நாமறந்தோமவள்
அத்தனை குற்றமு மேபொறுத்தாள்.

51. கோடானு கோடிபகைவரடி முன்னம்
கொள்ளையடித்திட வந்தவர்கள்
கோடானு கோடியும் தான்சகித்துத்தன்
குஞ்சு குழந்தையை ஆதரித்தாள்.

52. எண்ணிக்கையற்ற அரசரடி இந்த
ஏந்திழைசெல்வத்தில் ஆசைகொண்டார்
எண்ணிக்கையற்றப் பகைவரடி அந்த
ஏந்திழைவென்று நமைப்புரந்தாள்.

53. அத்தனைகஷ்டமும் தான் சகித்துநம்மை
ஆதரித்திருந்த தேவியினை
மத்தரைப்போல மறந்ததினாலிந்த
மாணிலத்தேமிக ஈனமுற்றோம்.

54. அற்புதமானப் பொறுமையடி அவள்
அற்புத ஞானப் பெருமையடி
அற்புதமானச் சிறுமையடி இப்போ
அற்பத்தனத்தினால் தேடிவைத்தோம்.

55. பெற்ற வயிறுமெரியாதோ, அவள்
பேதைமனமும் வருந்தாதோ
பெற்றகுழந்தைகள் தன்னைமறந்ததைப்
பெண்ணுமொருத்தி சகிப்பாளோ.

56. பெற்றமனமுங் கசிந்தழுது அந்தப்
பேதையுகுத்திடுங் கண்ணீரால்
பெற்றதனமும் புகழுமிழந்து நாம்
பேதைகளானது பெண்ணரசே.

57. தாயைமறந்தக் குழந்தைகளெப்படித்
தாரணிதன்னில் செழிக்குமடி
தாயையிகழ்ந்தக் குழந்தைகளையிந்தத்
தாரணிநின்று பழிக்குமடி.

58. அன்னையும் தந்தையுந் தெய்வமென் றுமுன்னம்
சொன்ன கிழவியின் வார்த்தையைப்போல்
அன்னையும் தந்தையும் அத்தையும்மாமனும்
அத்தனையும் இந்து தேசமடி.

அந்த தேசத்தின் எல்லையும் சிறப்பும்.

59. வெள்ளிமலையும் வடக்காக விரி
வெற்புடைசிங்களம் தெற்காக
பள்ளக்கடலடி வங்காளம் கிழ
பாரிசமேற்கி லாபிக்கடல்.

60. பார்த்துகிடக்கின்ற தேசமடி எம்மைப்
பாலிக்கும் இந்திய தேவியடி
சிறந்து விளங்கிய தேசமடி அவள்
சீரும்சிறப்பையும் கேளுங்கடி.

61. வேதமுதித்தது மிந்நாடு அருள்
வேதிகை நின்றது மிந்நாடு
போதமுதித்தது மிந்நாடு மிக்கப்
புண்ணிய பூமி யென்றாடுங்கடி.

62. ஞானமுதித்தது மிந்நாடு அருள்
ஞானிகள் நின்றது மிந்நாடு
மோனமறிந்த முதல் நாடுவெகு
முத்தரிருந்தது மிந்நாடு.

63. புத்தர்பிறந்தது மிந்நாடு அவர்
போதம் வளர்ந்தது மிந்நாடு
சித்தரிருந்தது மிந்நாடு வெகு
சித்திகள்பெற்றது மிந்நாடு.

64. சீதைபிறந்தது மிந்நாடு அவள்
சீர்த்தி விளங்கிய திந்நாடு
கீதைபிறந்தது மிந்நாடு வெகு
கீர்த்திகள் பெற்றது மிந்நாடு.

65. சீருடையத் தமயந்தியொடு வரு
சிற்றிடைக் கண்ணகி தேவியையும்
பேருடையச் சாவித்திரி தேவியைப்
பெற்று வளர்த்தது மிந்நாடு.

66. ராமனிருந்தது மிந்நாடு அந்த
பீமனிருந்தது மிந்நாடு
சோமனெடுபுகழ் சூரியன்மரபும்
ஜோதிபொழிந்தது மிந்நாடு.

67. கண்ணன்பிறந்தது மிந்நாடு கொடை
கர்னனிருந்தது மிந்நாடு
அண்ணலடியரிச்சந்திரனும்மவர்
அன்புடை தேவியு மிந்நாடு.

68. முன்னுமில்லை இனிப்பின்னுமில்லையென
முந்திய நீதியின் மூவேந்தர்
மன்னாடிசேர சோழரும்பாண்டியர்
மாட்சிமை கொண்டது மிந்நாடு.

69. எட்டி லடக்க முடியாதுமனம்
எண்ணி எழுதவும் போதாது
பாட்டி லடக்க முடியாதபுகழ்
பாவையு மிந்தக் கெதியானாள்.

இனி நாம் செய்யவேண்டிய தென்ன?

70. போனதுபோகட்டும் கண்மணியேயினி
யாகிலும் புத்தியுடனிருப்போம்
மானிலத்தாயை வணங்கிநின்றாலினி
மானிலத்தே மிக நாமுயர்வோம்.

71. இந்திய தேவியைப் பூஜைசெய்யநாம்
இந்தியரெல்லோரும் ஒன்றாடியே
எந்தமதத்திற்கும் எந்த குலத்திற்கும்
சொந்தமடி அவள் தொந்தமடி.

72. ஏழையு மெங்களுக் கண்ணனடிசெல்வப்
பேழையு மெங்களின் தம்பியடி
கோழையு மெங்கள் குலத்தனடி-குடி
காரனுங் கூடப் பிறந்தவனே.

73. நல்லவர் கெட்டவ ரென்பதன்றிமற்றும்
நாலுவருணமு மொன்றடியே
தொல்லைச்சுருதியின் சொல்லடியே இதை
தோகையே நீயும் மறக்காதே.

74. பறையனு மெங்கள் குலத்தனடி சுத்தப்
பார்ப்பனரு மெங்கள் பந்துவடி
அரையனு மெங்களுக் கானவனேயன்றி
அல்லவனும் வெகு நல்லவனே.

75. அன்னியராஞலும் இந்திய நாட்டை
அடைந்தவர் எங்களுக்கண்ணனடி
மன்னவராஞலும் இந்திய நாட்டை
மறந்தவர் தங்களை நாமறப்போம்.

76. எந்தகுலத்தில் பிறந்தாலும் அவர்
எந்த நிலையிலிருந்தாலும்
இந்து நிலத்தில் பிறந்தவரெல்லாரும்
இந்திய தேவியின் மக்களடி.

77. முப்பத்து முக்கோடி மக்களடிநாங்கள்
முப்பத்து முக்கோடி சோதரர்கள்
முப்பத்து முக்கோடி பேருமொருமிக்க
முப்பொழுதும் அவள் பூஜைசெய்வோம்.

78. பூஜையென்ருல் வெறும் பூஜையல்லசெல்வப்
புண்ணிய பூமியின் பிள்ளைகளே
ஆசையுடனவள் கைத்தொழில்வித்தையை
ஆதரஞ் செய்யுங் கடமையடி.

79. எண்ணிக்கையற்றத் தொழிலடியே இந்த
புண்ணிய பூமியுங் கண்டதடி
எண்ணிக்கையற்றவர் இந்தியர் தொழிலே
அன்னிய தேசங்கள் ஆளுதடி.

80. கைத்தொழில் கெட்டுக்கலங்குதடி தேசம்
கைத்தொழிலின்றிப் புலம்புதடி
கைத்தொழில் தம்மை விருத்திசெய்தாலந்த
கண்ணுடை தேவியும் கண்விழிப்பாள்.

81. ஆயிரம் ஆயிரம் வித்தையடி இங்கே
ஆதரிப்பாரின்றிச் செத்ததடி
ஆயிரம் ஆயிரம் கைத்தொழிலாளிகள்
ஆதரவின்றி உயிர் துறந்தார்.

82. இந்திய தேவியின் கைத்தொழிலை நாம்
ஏற்றுப்புகழக் கடமைபட்டோம்
இந்திய தேவியின் வித்தைகளை நாம்
எந்த விதத்திலும் ஆதரிப்போம்.

83. இந்திய தேசத்தில் உண்டானபொருள்
எந்த விதத்திலு முத்தமமே
இந்திய தேசத்தொழிலாளி நமக்
கெந்த விதத்திலும் சொந்தமதால்.

84. அன்னியர் சரக்கைத்தீண்டோமே நாம்
அன்னிய ருதவிவேண்டோமே
அன்னியர் பொருளைத்தீண்டுந்தொறும் அந்த
அன்னை வயிற்றிலடிப்பதுபோல்.

பயன்.

85. என்றுநினைந்து மனங்கசிந்து நாம்
இந்திய தேவியைப் போற்றிசெய்தால்
நின்ற துயரம்மறையுமடி இங்கே
நீடிய பஞ்சம் பறக்குமடி.

86. கண்டுகொண்டோமடி கண்மணியே இனி
காரண மின்னதெனத் தெரிந்தோம்
பண்டைச்சிறப்பினை நாமடைய இந்து
டாவைபதத்தினைப் பூஜைசெய்வோம்.

87. கேளுங்கடிகுறி கேளுங்கடி வந்து
வீழுங்கடி அவள் பாதத்தினில்
வாழுங்கடி இனி வாழுங்கடி அவள்
வாழ்த்தியிருந்து வரங்கொடுப்பாள்.

88. கிட்டுங்கடி கையைத்தட்டுங்கடி மலர்
கொட்டுங்கடி அவள் பாதத்தினில்
விட்டதடி சனி விட்டதடி பழி
விட்டதடி துயர் விட்டதடி.

89. பஞ்சமும் நோயும்பறக்குமடி அந்தப்
பத்தினி தேவியை நாம் நினைத்தால்
பஞ்சமும்நோயும் பகைக்குமடி அந்தப்
பத்தினிதேவியை நாமறந்தால்.

90. இல்லையில்லை யென்றுப் பல்லையிளிப்பதும்
இல்லையடி இனி இல்லையடி
இல்லையடிபசி இல்லையடிநோய்
இந்திய தேவியை நாம் நினைத்தால்.

91. உத்தமமாகிய ராஜாங்கம் இனி
ஒப்பிலதாகி உயருமடி.
நித்தியமாக நிலைக்குமடி நல்ல
நீதியும் வேதநெறி முறையும்.

92. பொங்குமடிபால் பொங்குமடி யினி
புண்ணியபூமி மனைதோறும்
மங்குமடி வினைமங்குடி இந்த
மங்கையை நாமும் மனதில்வைத்தால்.

93. ராஜ்ஜியம் பொங்கி தழைத்தோங்க நாம்
ராஜ்ஜியத்தோடு உழைத்திடுவோடும்
ஒச்சியகோலு முயிர்த்தோங்க நாம்
ஒற்றுமையோடு உழைத்திடுவோம்.

94. நீதிநிலைக்க நினைத்துவருகின்ற
நிர்மலமாகிய ராஜாங்கம்
ஆதி அரசின் வழிமுறையே நின்று
ஆதித்தன்போல விளங்குமடி.

வாழி.

95. வாழிமழை பொழிவான மொடுவரு
மேழியுழவர் வழிவாழி
வாழியகைத்தொழில் வாணிபம்தம்மொடு
வாழ்விக்க நின்றிடும் ராஜாங்கம்.

96. வாழிமுனிவார் தேடியளித்திட்ட
வேதவழிவரும் நீதியெலாம்
வாழியர்ஞான முணர்ந்தோர்கள் வழி
வாழிய இந்த உலகமெலாம்.

97. இந்திய தேவிதனக்காகத்தம்
சொந்த சுகத்தைத் துறந்தவர்கள்
எந்தமதத்திலும் எந்த குலத்திலும்
வந்தவர் வந்த வழிவாழி.

தமிழபிமானம்.

இது 1914-வருஷத்தில் ஒரு நாடகக்காரரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி எழுதப்பட்டது. கோவலன் நாடகத்தில் கோவலன் சிலம்பு திருடியவனாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு பாண்டியன் முன்னூற்கொண்டுவரப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டபோது மதுரைமன்னனாகிய பாண்டியனிடத்திற் சொல்வது போன்றது. கோவலன் நாடகத்துக்கு முதநூலாகிய சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன் பாண்டியனைச் சந்திப்பதேயில்லை. என்றாலும் நாடகக்காரர்கள் விசாரணை நடப்பதுபோலவே நடிப்பது வழக்கமானதால் இப்படி நாடகக்காரருக்கு எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டதைப் பொருட்படுத்தற்க. தமிழை இகழ்ந்துபேசிய தமிழரைக் கண்டிக்கவே எழுதப்பட்டதால் தமிழைப்பற்றிப் பெருக்கி கதையைச்சுருக்கியிருக்கிறது. இதை நாடகத்திற் பாடுபவர்கள் அங்கங்கே சில அடிகளை எடுத்துக்கொண்டு கடைசியிலுள்ள கதையைச்சேர்த்து இஷ்டப்படி குறுக்கிப்பாடுவர்.

அகவல்.

கடவுள் சோக்கநாதமூர்த்தியாகக்
கோயில்கோண்ட பெருமை.

சர்க்கரைதேனோ கண்டோபாகோ
இக்கரைகடந்த அக்கரைதானோ
முப்பழங்கலந்த முதிர்சுவையமுதோ
ஒப்புயர்வில்லா தூதவுசஞ்சீவியோ
இன்பமோ துன்பமோ இருளோ ஒளியோ
அன்போ அருளோ ஆணோ பெண்ணோ
அவனோ இவனோ அவனே இவனே
எவனோ எவனோ எளிதே அரிதே
உருவோ கருவோ உயிரோ உடலோ
உருவுங் கருவும் உயிருந் தானோ

இங்கோ அங்கோ இலதோ உளதோ
எங்கே எங்கே எங்கே யென்ன
வேதமும்மற்றும் விளம்பிய நூல்களும்
ஓதியமுனிவரும் உயர்தவயோகரும்
தேடியுங்காணுத் தேம்பியுங்காணு
ஓடியுங்காணு ஒப்பிலாஒருவன்
எள்ளினுட்கலந்த எண்ணெயேபோலும்
தெள்ளியபாலில் நெய்யேபோலும்
பூவினிற்கலந்த மணமேபோலும்
நாவினிற்கலந்த உருசியேபோலும்
உடலிற்பரவிய உயிரேபோலும்
கடலிற்பரவிய உப்பேபோலும்
எங்குந்நிறைந்த எம்பிரான்பரமன்
மங்கும் தனது அடியார்க்கென்று
சத்தியமானச் சத்தியாய்வந்தவள்
பக்தரைக்காக்கப் பாரிலுதித்தவள்
மானுண்டவிழியினள் தேனுண்டமொழியினள்
வானுட்சிசெய்திடும் மீனுட்சிதன்னெடு
வாயிலம்பதியென வந்தடைந்திங்கே
கோயில்கொண்டருளிய குறைவிலாபெருமையும்

தமிழ்ச்சங்கம் வளர்ந்த பெருமை.

பாஷைகளெல்லாம் பசையறநாணிக்
கூசிக்கூசி குறைபடச்செய்யும்
வாசத்தமிழை வரையிலாத்தொன்மையை
வீசும்தமிழை விரிந்தகடலினைத்
தேனினும்பாகினும் தெள்ளியஅமுதினும்
ஏனினும் எதனினும் இனிதிடும் தமிழை
தின்னத்தின்னத் தெவிட்டாத் தமிழை
பன்னப்பன்னப் பலக்கும் தமிழை
கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாத் தமிழை
கள்ளக்கபடுகள் இல்லாத்தமிழை

படிக்கப்படிக்கப் பயனேதந்து
குடிக்கக்குடிக்கக் குறையா அமுதை
என்தாய்மொழியினை என்னுடை தமிழை
உன்தாய்மொழியினை உம்முடைதமிழை
எம்மையும்உம்மையும் மற்றுமிங்கெவரையும்
செம்மையாய் நம்முடை சிறுபிராயத்தினில்
தொட்டில்விட்டுக் கட்டில்வைத்துத்
தோளிலும்மார்பிலும் தூக்கித்திரிந்து
பாலூட்டிவளர்த்தப் பாவையாம் தமிழை
தாலாட்டிவளர்த்தத் தாயாம் தமிழை
சீராட்டிவளர்த்தச் சீர்பெறும்தமிழை
பாராட்டிவளர்த்த பழையதோர்தமிழை
கோவணமுடுத்துப் பாவாடைதந்த
தேவியாம்தமிழை தெய்வநற்றமிழை
ஆசையாம்மனைவியை அகத்தினில்விட்டு
வேசையைவிரும்பும் வெறியரைப்போன்ற
பாஷையைமறந்த பாதகர்பிறந்து
தேசமிந்நாட்டின் தீவினையாலே
சீசீத்தமிழெனச் சீறிப்பழித்து
நாசியைநீட்டி நாய்போல்விழுந்து
ஏசித்திரியும் இழிவுடைமாக்கள்
பேசவும்கூசிடும் பேயர்கள்பிறந்து
தன்னைவளர்த்த தமிழைப்பேசுதல்
குன்னுந்தொழிலெனக் கூசியேநின்று
பன்னப்பன்னப் பல்லைக்காட்டிடும்
சின்னஞ்சிறியவர் பிறந்ததனாலே
தாயைமறந்த தடியர்கள்போல
வாயைத்திறந்தொரு வார்த்தைசொல்லவும்
உரிமையாம்பாஷையைத் தெரியாதிருப்பது
பெருமையென்றெண்ணும் பேயெனுமாக்கள்
குங்குமம்சுமந்த கழுதையேபோலத்
தம்முடைபாஷையைத் தாமுணராமல்

அத்துடன் அதனை அவமதித்தேசும்
பித்தரும்பதரெனும் சுத்தநிர்மூடர்கள்
பிறந்ததனாலே பெருமைமறைந்து
சிறந்தநாளும் சீரும்குறைந்து
மண்ணிற்கிடக்கும் மணியேபோலும்
எண்ணையிற்றேய்த்த எழுத்தேபோலும்
அற்பரை அண்டிய விற்பனர்போலும்
ஆதரவில்லா வித்தையேபோலும்
அணைப்பவரில்லாக் குழந்தையேபோலும்
அநுபவமில்லா அறிவேபோலும்
மங்கிக்கிடக்கும் மருவிலாத்தமிழை
இங்கிதத்தமிழை இனிமையாம் தமிழை
அந்த நாளினிற் சந்திரமுடியோன்
சுந்தரப்படுத்த வந்துநின்றருளி
விருத்தியேசெய்யக் கருத்தினிலெண்ணி
பெருத்தகேள்வியர் பெரியவர்சபையென
சங்கரன்தானே அங்கத்தலைவனாய்
தங்கியேநடத்திய தனிப்பெருஞ்சபையென
சுத்தரும்சித்தரும் பக்தரும்துதிக்க
இத்தரையெல்லாம் இசைகொண்டு நின்று
உலகெலாம் அழியினும் விலகிடாப்புகழொடு
அலகிலாகல்விக் களஞ்சயமாகி
தெய்வப்பலகையைத் தன்னிடமடக்கி
ஐயமில்லாத அருந்தமிழளித்த
சித்திரச்சபையாம் மெய்த்திருச்சபையாம்
முத்தமிழ்ச்சங்கம் விளங்கியபெருமையும்

பட்டணச் சிறப்பு.

தீம்புனல்வைகைத் திரியும் சோலைகள்
ஆம்பலும்அல்லியும் அலர்ந்தவாவிகள்
வாம்பரியானைகள் வரிசைவரிசையாய்
ஓம்பியவீதியும் உயர்ந்தகோபுரம்

சிற்பநூலொடுச் சித்திரவேலையும்
கற்பனைவேண்டாக் காட்சியுமுடைத்தாய்
ஓங்கியமாட ஒப்பிலாவரிசையும்
தாங்கியே அதனிடைத் தயவுடைக்குடிகள்
தெய்வபக்தியும் தேவர்பூஜையும்
மெய்யராம்தொண்டரின் மிகைபடுமன்பும்
சத்தியந்தவிரா முத்தமிழுணர்ந்த
சற்குணமக்களைத் தாங்கியபெருமையும்

இத்தனைப்பெருமையும் இசையுடன்தாங்கி
அத்தனையறிந்த அருந்தவர்போல
மாவளம்நிறைந்த மதுராபுரியைக்
காவலைபுரியும் கோவேசொல்வேன்.

பெரியவர்பேணிய நெறிகளையுணர்ந்து
அரியநீதியை அளித்திடும்அரசே
ஞாயப்புரளா நடுநிலைக்கொண்டு
தாயெனக்குடிகளைத் தாங்கிடுமரசே
மனுமுதல்மற்ற மறையவர்வகுத்த
கனமிகுநீதியைக் கடைந்தாராய்ந்து
காலமுங்கருதி காத்திடும்அரசே
சீலமும்செய்கையும் தேர்ந்திடும் அரசே
பாண்டியாசொல்வேன் பரிவுடன்கேண்மோ
ஆண்டிபோல்வந்த அடியனேன்கதையை.

தான்பிறந்த சோழநாட்டின் சிறப்பு

நீர்வளமிகுந்து நிலவளச்சிறந்து
பார்வளமிகுந்து பலவளம்நிறைந்து
ஊர்வளமோங்கி உயிரெலாம்செழிக்கக்
கார்வளமோங்கிக் கடல்வளந்தாங்கி
விருந்தினர்தம்மை வருந்தியே அழைத்து
மருந்தேயெனினும் மகிழ்வுடன்கொடுத்து
உண்பீர்உண்பீர் உண்பீர்கொஞ்சம்
உண்பீரென்ன ஊட்டிக்களிக்கும்

உயர்குணமக்களை உடையதாகி
அயர்விலாப்பெருமை அடங்கியதாகி
மங்களச்சிவபிரான் மகிழ்ந்திடும்கோவில்கள்
எங்கும்நிறைந்த ஸ்தலங்களடங்கி
வாணாடென்றே வகுக்கத்தகுந்த
சோணாடுடையேன் சொல்லுவன்கேளீர்
நீறுமலிந்த நெற்றியர்மிகுந்த
சோறுமலிந்த சோழநாடுடையேன்.

சோழமாநாட்டின் கீழைக்கரையில்
காவிரியாறு கடலுடன்கலக்கும்
சங்கமுகத்தில் தங்கியநகரம்
காவிரிப்பூம் பட்டினமென்றோதுவார்
பூவிரியந்தப் புனிதமாம்நகரில்
திரைகடலோடி திரவியம்தேடும்
வாணிபர்குலத்தினில் வந்திடுமொருவன்
மாசத்துவன்தன் மகனெனப்பிறந்தேன்
அந்தமாநகரில் சொந்தமென்ஜாதியில்
வந்திடுமொருத்தி சுந்தரக்குயிலாள்
கண்ணகியென்னும் கனிமொழியாளைப்
பண்ணினேன்கடிமணம் பழவினையாலே
மோசமேசெய்திடும் தாசியொருத்தியின்
ஆசையிலழுந்தி அழிந்தேன் அழிந்தேன்
கணக்கிடக்கூடா பணத்தினையெல்லாம்
விரயம்செய்து வெறுங்கையானபின்
நகரினைநீங்கி நாயகியோடும்
பாண்டியா இந்த மதுராபுரியை
வேண்டியேவந்தேன் ஜீவனம்செய்ய
கண்ணகியோடும் காலிற்பிறந்த
சிலம்பினைவிற்று முதலெனக்கொண்டு
வாணிபம்செய்ய வஞ்சகியான
மாதவியென்னும் காதகிகடனைத்
தீர்த்திடவந்தேன் தீர்த்திடவந்தேன்
என்வரலாறு இதுவேயாகும்
மன்னவாநல்ல மதுரைமா அரசே.

மஹாத்மா காந்தி விசாரணையின்போது கோர்ட்க்குச்சொன்ன வாக்குமூலம்.

அகவல்.

ஆங்கில அரசியல் அதுமிக நல்லது
ஈங்கதற்கொன்றும் இணையிலையென்று
எண்ணியே இருந்த என்மனமுடைந்து
மண்ணிலே அதுமிக மயக்குடைத்தென்றும்
கண்ணியமுடையோர் கலந்திடார் அதிலென
திண்ணமாய் நம்பித் திரும்பியகாரணம்
ஈங்குளயாவரும் இந்தியரனைவரும்
ஆங்கிலமக்களும் அரசியல் அதிபதி
தாங்களும் அறிய ஸத்தியம் தெரிய
ஓங்கிய கடமையில் உரைத்திட நின்றேன்.
ஆதிநாள் தெற்கு ஆப்பிரிக்காவில்
நீதியும் எங்கள் நிலைமையும் கண்டேன்.
இந்தியனாகவே இருந்ததனாலே
சொந்தமென்றுரிமை சொல்லுதற்கொன்றும்
இந்தமா உலகில் எமக்கிலையென்பதை
அங்குதான் முதலில் அறிந்திடநேர்ந்தது.
என்கிறபோதும் ஏகாதிபத்யம்
போய்விடும் போலப் போரில் எதிர்த்த
போயர்சமரிலும் ஜூலுவர்போரிலும்
அந்த நாட்டாளும் ஆங்கிலேயருக்கு
எந்தனாலான உதவிகள் புரிந்தேன்.
சொற்பொருளுடனும் சோர்விலாதுதவி
பற்பல விதமாய் பட்டமும் பரிசும்
ஏட்டினிற்கூட என்னைப்புகழ்ந்து
காட்டியே எழுதும் கனதையும் பெற்றேன்.
ஜெர்மனிசண்டை செய்திடும்போதும்
தர்மம் இதுவெனத் தளராதுழைத்தேன்
ஆன என்தேகம் அசதியுற்றிருந்தும்
சேனையும் பணமும் சேர்த்துக்கொடுத்தேன்.

சண்டையின் பின்பு   தருமம் தழைக்கும்
அண்டிய எங்கள்   ஆரிய நாடும்
மாநிலத்துள்ள   மற்ற நாடுகளென
தானிமிர்ந்துயர   தயவு செய்வாரென
நம்பியே நானும்   நாளும் உழைத்து
வெம்பினேன் எண்ணமும்   வீணாய்ப்போனதே.

அடிமேல் அடியென   அஞ்சியேபதைத்திட
இடிமேல் இடிவிழ   இற்றது நெஞ்சமும்
முதலடி ரௌலட்   சட்ட மூலமாய்
முதுகினில் விழுந்தது   சுதந்தரம் முறிய
பதைத்துநா னெழுந்து   பலவிதத்தாலும்
அதைத் தடுப்பதற்கே   அலைந்திடும் நாளில்
தயங்கிய என்மனம்   தைரியமடையுமுன்
பயங்கரமாகிய   பஞ்சாப்படுகொலை
கூர்மையாம் இடியது   மானமுங்குறைய
மார்பினில் விழவே   மயங்கினன் ஐயோ.

இந்திய முசல்மான்   மக்களுக்கென்று
மந்திரியுரைத்த   உறுதியைமறந்து
அன்னவர் குருவின்   ஆதிபீடமாம்
மன்னிய கிலாவத்   மத விஷயத்திலும்
சொன்னதம் வாக்கினைச்   சோரவிட்டார்கள்
எண்ணமும் இல்லை   யென்பதையுணர்ந்தேன்.

இத்தனைக் கொடுமைகள்   இழைத்தனர் தெரிந்தும்
சித்தமும் அவர்க்குச்   சீக்கிரம் திரும்புமென்
றாசையே கொண்டு   அடக்கினேன் துக்கமே
ஏசியே என்னை   எதிர்த்தவராகி
எச்சரித்திட்ட   என்னுடை நண்பர்கள்
உச்சரித்திட்ட   உரைகளை விடுத்து
இந்தியர் குறைகளை   எடுத்துரைத்திடவென
வந்திடும் பெரிய   வாக்குடைகாங்ரஸில்
அத்தினம் நானும்   அமிர்தசரசினில்
ஒத்துழைப்பதையே   உறுதியாய்க்கொண்டு

தாங்கியே நின்றேன்
ஏங்கினேன் ஐயோ

மகம்மதியர்க்குரை
தருமென பஞ்சாப்
அடிப்பதுபோலும்
நடிப்பினை செய்து
தீங்கிழைத்தவர்க்கு
பாங்குடன் கொடுத்து
இதையெலாங் கண்டபின்
உதவாக்கரையாம்
என்னுடைநாடு
குன்றிடவென்றே
கண்டனன் நானும்
பண்டைய இந்தப்
அரசியல் செய்பவர்க்
உரிமையெம் பணத்தை
அறிந்திடநின்றேன்
சிறந்த என்தேசம்

அன்றியும் இந்த
ஒன்றிய சுகங்கள்
மனைதொரும் இருந்து
நினைவரிதாகிய
அழித்தனர் முற்றும்
எழுதினர் தெரிந்த
காரணமிதனால்
சோறுண வழியும்
நடைபிணம்போல
தடைசொல யார்க்கும்
பட்டணக்கரைகளில்
சட்டவட்டம்பல
வீடுகள் கட்டியே
பாடுபடாமலே

தருமந்தானென
ஏமார்ந்தவனாய்.

வார்த்தையும் பொய்த்தது
தருகணாளரை
அழுவதுபோலும்
ஞாயமும் மழுப்பி
உதவிசம்பளமும்
பரிசுகள் அளித்தார்.
இந்தியர்க்களித்த
சீர்திருத்தங்களும்
இன்னமும் குறைந்து
கொடுத்தனர் என்று
கருத்திழந்தவனாய்
பாரதநாட்டிடம்
கன்பிலை யென்றும்
உரிஞ்சிடவென்றே
ஆங்கில ஆட்சியில்
சீர்குலைந்ததுவே.

ஆட்சியின் முன்னால்
உயர்ந்த இந்நாட்டில்
மானங்காத்ததாம்
ராட்டினத் தொழிலை
அறிந்தே யென்று
இங்கிலீஷ்காரரே.
கணக்கிலா ஜனங்கள்
துணியுமில்லாமல்
நாள்கழிப்பதனை
தைரியம் வருமோ.
பகட்டியே யலைந்து
ஜம்பமாய்ப் பேசி
விளக்குகள் ஏற்றி
பசப்பியே வாழ்ந்து

நாட்டுப்புறங்களில் நலிந்திடும் ஏழைகள்
பாட்டைப்பிடுங்கியே பிறருடன் கூடி
பங்குகொண்டுண்ணும் பாபமாம் வாழ்க்கையை
தங்கிட எண்ணார் தரகராய் வாழ்வார்.
ஏழையின் பணத்தை எளிதினிற் பறிக்கவே
ஆளுமிந்நாட்டின் ஆட்சியின் முறைமை
உதவியாய் நிற்பதென் றுணரார் அவரும்
உதவியாய் நிற்பதால் உண்மையை அறியார்.
வித்தைகள் ஜாலமும் வேணதுசெய்து
எத்தனைக் கணக்குகள் எடுத்துரைத்தாலும்
உண்மையாம் இதனை ஒளித்திடமுடியுமோ
திண்மையாய் நானும் செப்புவதுண்டு.

உலகக் கதைகளில் உவமையொன்றில்லா
பலமிகுமிப்பெரும் பாவத்திற்கே
ஈசனென்றொருவன் இருப்பது உண்மையேல்
மாசிலா அவனுடை சன்னதிமன்றினில்
ஆங்கில தேசமும் அதனுடன் எண்ணிய
பாங்கினராகிய இந்தியர் பலரும்
உத்தரம் சொல்ல ஒதுங்கிடும் காலம்
ஸத்தியம் ஒருநாள் வந்திடும் ஸத்தியம்.
பற்பல விதமாய் பார்த்துப் பார்த்து
அற்புத உண்மையை அறிந்தனன் நானும்
அறிந்தோ அன்றோ அன்னியர் தமக்கே
பரிந்தே நிற்கும் பகருமிவ்வாட்சியை
நல்லதே யென்று நம்பினராகி
நல்லதோர் துரைகளும் நாட்டினர் பலரும்
மயங்கியே நிற்கும் மகிமையேமகிமை
முயங்கியே அவர்கள் செய்திடும் முறையில்
ஆண்மையை யிழந்து அழுந்திடும்தேசம்
பான்மையை உணரார் பாவமும் அறியார்.

ஆதலாலிந்த அரசியல்மாற
தீதிலாவழியில் திரும்பினேன் உழைக்க

அரசியல் செலுத்தும் அதிகாரிகளாம்
ஒருவரிடத்தும் நான் உள்ளம்கசந்திலன்
மன்னவனிடத்துள மதிப்பினும்குறையேன்
என்னினும் இந்த இயல்பிலா முறைமை
இதுவரைக்கண்ட எல்லாமுறையினும்
இதுமிக கெடுதிகள் இழைத்துளதென்று
நம்பியே அதனுடன் நான்பிணக்குற்று
அன்புகாட்டுவதே அக்ரமமென்று
இந்தியாவிற்கும் இங்கிலாந்திற்கும்
சந்ததம் நன்மையை நாடியே நானும்
ஒத்துழையாமையே உயர்ந்த வழியென
இத்தரையெல்லாம் இயம்பினேன் அறிய.

கடமையையுணரும் ஒவ்வொருகுடியும்
திடமுடன்கொண்டு செய்திடவென்றும்
சட்டப்படிக்குத் தவறெனத்தெரிந்தும்
திட்டமாய் நானும் தெரிந்தே செய்தேன்
ஆகையால்துரையே அரைகுவன் முடிவாய்
ஆகிய இந்த அரசியல் முறைமை
சரியல்லவென்றும் ஸத்தியத்தில் நான்
நிரபராதியே என்பதும் நினைத்தால்
ஒருவழி ஒன்றே உங்களுக்குண்டு.
மருமிகும் இந்த மார்க்கத்திருப்பது
சாலவும் தவறெனத் தகுதியிலுணர்ந்தால்
வேலையைவிட்டு விலகிடல்வேண்டும்
அன்றேல் இந்த அரசியல் முறைமை
நன்றேநானும் நாட்டிற்கிடைஞ்சல்
செய்தவனென்றே தெளிந்திடுவீரேல்
நொய்தில்விடாமல் நூலில் இதற்குள
தண்டனைமுழுவதும் தந்திடல்வேணும்
கொண்ட இந்நாட்டின் குறை தவிர்ந்திடவே.

பாபு மோத்திலால் கோஷ்,

சரம கவிகள்.

1. மாண்டாயோ மோத்திலால் கோஷ் மறந்தாயோ பிறந்தநாட்டை
பூண்டாயோ ஹரியின்பாதம் புரிந்தாயோ சிறந்தவீட்டை
வேண்டாயோ எங்கள்நேசம் வெறுத்தாயோ பொறுத்த ஐயா
தீண்டாயோ இனிமேல்தேகம் திரும்பாயோ விரும்பி இன்னும்.

2. தந்தைதாய்குருவுந் தெய்வம் தமயனேயென்ன எண்ணி
சிந்தையிற் சிசிர் குமார கோஷினைத்தினமும் போற்றி
முந்தவன் விடுத்தவேலை முறைதெரிந்தாற்றி வந்தாய்
உந்தனைப்போலப் பின்னால் உழைப்பவர்யாரோ ஐயா.

3. தண்ணெனக்குளிர்ந்த சொல்லால் தணலென எரியப்பேசி
புண்ணது செய்யுமேனும் புரையிலதாகுமென்ன
கண்ணிய வழியிற்சொந்த கௌரவம் குறைபடாமல்
எண்ணவும் எழுதவிங்கே எவருளார் இனிமேலையா.

4. குறுக்கெதிர் பேசுவோரை கோத்திரபூர்வமாக
வருக்கமும் நாணச்செய்து வழுக்கனை எடுத்துக்கூறி
சுறுக்கெனத்தைக்குமாறு சொல்லிடத்தெரிந்தாருன்போல்
இருக்கிற இடத்தை நாங்கள் எண்ணவும் முடியவில்லை.

5. நாட்டினைக்குறைத்துயாரும் நலிவுறப்பேசுவாரேல்
பாட்டியினன்புகொண்டு பழங்கதை எடுத்துச்சொல்லி
தீட்டிய சினத்தை விட்டுச் சிறித்திடத் தெளிவு கொள்ள
ஏட்டினில் உன்னைப்போல எழுதிட எவரேயுள்ளார்.

6. ஊசியிற் கூர்மைகொண்ட உண்மைகொண் டிடித்ததாலே
ஆஷலே யீடன் சீறி அடக்குதற் கெண்ணிச்செய்த
யோசனை பலித்திடாமல் ஒருசில தினத்திற்குள்ளே
பாஷையை மாற்றித்தோன்றும் 'பத்ரிகா' உன்னாலன்றோ.

O-1MKLit
N22

7. அன்னையெம் இந்துதேவி அடிமலர்க் கன்புவைத்தே
சொன்னதும் எழுத்துமல்லால் சுயநலம் சிறிதுமெண்ணாய்
மன்னரும் துரைகள்யாரும் மகிழ்ந்துனைப் பயந்துகாணும்
உன்னொரு பெருமையெண்ண உள்ளமும் உருகுமையா.

8. கந்தையொன் றணிந்த காந்தியு முன்னை
தந்தையென் றெண்ணித் தரிசனம் செய்ய
வந்துனைக்கண்டு வணங்கிடு மென்றால்
சொந்தஉன் பெருமை சொல்லுவ தென்னே.

9. "ஏவிய ஆசை இருந்தும் நானிந்து
தேவியின்சேவை செய்தது சிறிதே;
ஆவியும் நீங்க அடுத்தது நேரம்
பூவுலகோர்க்குப் புகன்றிடவேண்டும்".

10. "செய்திட எண்ணிச் செய்திலம்விடுத்த
பொய்யிலதிந்தச் சுதந்தரப்போரைச்
செய்திடுமெவர்க்கும் திடனுறக்கருணை
அய்யனைவேண்டி அளித்தனன் ஆசி".

11. "இறந்து என்தேகம் எரிந்ததன்பின்னும்
பிறந்த என்தேசம் பிணிவுகள்நீங்கி
சிறந்துமென்மேலும் சீர்பெருகுவதைப்
பறந்து என்னாவி பார்த்திட நிற்கும்".

12. என்றெடுத்தன்பில் இயம்பியபடியே
குன்றுமிந்தேசம் குறைவுகள் நீக்க
ஒன்றிய உறுதி வளங்களும் அளிக்க
நின்றாளிம்பிடை நீ நிலவிடல்வேண்டும்.

முற்றிற்று.

UNION PRESS, NAMAKAL.

புஸ்தகம் கிடைக்குமிடங்கள்:—

யூனியன் அச்சாபீஸ், நாமக்கல்.

காங்கிரஸ் ஆபீஸ், நாமக்கல்.